

προϊόν ταύτης τῆς πράγματι γενναίας καὶ φιλοπάτριδος ἀνευ ἀπεισμών ἐκστρατείας ἦν ἀπὸ τινος ὀλίγον σοβαροὶ δημοσιογράφοι, πρωτοστατούντος τοῦ «Μη Χάνεσαι», ἤρξαντο ἐπὶ τοῦ ἐδαφους τοῦ ἐξωτερικοῦ, τοῦτέστι τοῦ ζωτικῶς ζητήματός μας. Ἡ κυβέρνησις συνεκινήθη διόλου; "Οχι. Οἱ πολῖται τοῦλάχιστον, τὰ ἄτομα ἐταράχθησαν, ἐξώθησαν, ἀπέτεισαν τὴν νάρκην, ἤνοιξαν τὰ ὄμματα. ἤθελσαν νὰ σκεφθοῦν, νὰ συλλογισθοῦν, νὰ ἴδουν ὀλίγον ἀποτερω τοῦ ἄκρου τῆς ριζοσπαστικῆς; Τίποτε! Τίποτε, τίποτε!...

"Ελαβον ζωηρότερον χρόνον ἢ ἄγε ἔκτοτε αἱ ναυτικαὶ παρασκευαί, ἀνευ τῶν ὁποίων οὐκ ἔστι τι γενέσθαι τῶν δεόντων; Ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ ναυτικὴ ἐπιτροπὴ ἐξυπολογισθεὶς συντόμως ποὺ δάξουσα τὸ σοβαρὸν τοῦτο ζήτημα, αὐτὸ εἶναι! Προκρίτει, βλέπει, νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦ πηδαλίου τοῦ ἀεροπλάτου ἢ νὰ τετραγωνισθῇ ὁ κύκλος; καὶ καθ' ὃ χρονικὸν διάστημα ἤδυνάτο νὰ ᾗ προκεχωρημένη κατὰ τὸ ἥμισυ ἡ κατασκευὴ ἐξ ὁμηρικῶν ἀξιολόγων, τὰ ὅποια τοῦ χρόνου εἰς τοιαύτην ἐποχὴν νὰ καταπλέωσιν ὑπερήφανα εἰς τὰς θαλάσσας μας; διαπλέοντα προκλητικῶς τὰς ὁραίας θαλάσσας μας, ὡς οἱ αὐστριακοὶ θέλουν νὰ ὑποδουλώσουν, ἢ ἐπιτροπὴ μελετᾷ... μελετᾷ καὶ δὲν εἶν' ἀπίθανον ν' ἀκούσωμεν ὅτι αὐτοὶ διδοὺν ἐξετάσεις, ἐκτὸς ἂν ἔως τότε λάβωσι τὰ μέλη αὐτῆς καιρὸν νὰ προσκηθῶσι ἀλλήλοδιαδόχως εἰς Ἀθήνας ὡς ὑπουργοὶ τῶν ναυτικῶν. Καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ χερσαία ρουμανία παρασκευάζει στόλον ἀνώτερον τοῦ ὑπάρχοντος νῦν ἐν Ἑλλάδι, ἢ Βουλγαρίᾳ αὐτὴ λαμβάνει δωρούμενα παρὰ τῆς Ρωσσίας δὲν ἤξευρε πόσα καλὰ πλοία, ἔως δὲ καὶ αὐτὴ ἡ Σερβία κατορθώσῃ νὰ φέρῃ μέχρι Βελιγραδίου στόλον ὁμηρικῶν ὑπὸ κανένα ἑλβετὸν ἀρχιναύαρχον ἔως ὅτου ἡ Ἑλλὰς κατορθώσῃ νὰ καταρτίσῃ ἡμίσειαν ὡδεκάδα ἀξιωματικῶν πλοίων.

Νὰ τὰ λέγωμεν λοιπὸν καὶ πάλιν; Ν' ἀρχίσωμεν πάλιν λιν τὰ ἴδια; Τὰ στρατιωτικὰ, καὶ τὰ περίφημα στέλεχ' ἡ

καὶ τὴν μονοετῇ θητείαν καὶ ὅλα τ' ἄλλα τὰ καταλήξαντα εἰς τὴν ἰδανικὴν μόνον παράστασιν στρατοῦ ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ἡμῶν;

Εἰς τοῦλάχιστον φοβούμαι μήπως ἐκ ταύτης τῆς συνεχοῦς ἐπαναλήψεως, κατόπιν τῆς ὁποίας οὐδὲν ἐπέρχεται τὸ πρακτικόν, συμβῇ ὅπως τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα· συνειθίσῃ ὁ κόσμος εἰς τὴν εἰκόνα αὐτὴν τῆς ἀπελπισίας καὶ ἢ δὲν τὴν πιστεύει πλέον, ἀφοῦ βλέπει ὅτι μ' ὅλα ταῦτα ἐξακολουθεῖ πολὺ καλὰ καὶ νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ τὸν ριτινέτην του καὶ νὰ ροφᾷ ἡδονικῶς τὴν ἀργιλέ του καπνίζων τὸ λαθρεμπορευμένον τουμπέκι καὶ νὰ κταβαίνει εἰς τὸ δροσερὸν Φάλλορόν του, ἂν ἔχῃ εἰς τὸ θηλάκιον τὸ 1 φράγκον του—καὶ αὐτὰ νομίζω ὅσα ἡρώδημα εἶναι τὰ ἐπαρκούντα εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ νεωτέρου Ἑλλήνος—ἢ νὰ ἐξοικειωθῇ πρὸς αὐτὴν καὶ ν' ἀρχίσῃ σιγὰ σιγὰ νὰ τὴν βλέπῃ θελκτικῶς, ὡς ὅταν λάβῃ τις ἀσχημον σύνευνον καὶ ἐκ τῆς σκέψεως ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκὼν ἄκων θὰ ἐγκαταδιώσῃ σχηματίζει τὴν ἡρωϊκὴν ἀπόφασιν νὰ τὴν θεωρῇ ἐξαισίαν καὶ ὀρεκτικωτάτην.

Λοιπὸν, νὰ γράψω θέλεις; "Οχι, ὀχι, προτιμῶ, πρὸς χάριν σου, νὰ διεγούμαι παραμύθια, παρὰ νὰ συντάσσω ἄρθρα περὶ ἐξωτερικῶν ζητημάτων καὶ Μακεδονίας.

Ῥάπτης.

Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σοφία, 30 Ιουλίου

Ἐκφραζόμενοι περὶ αὐτῆς ὁμοφώνως λέγουσιν ὅτι ἂν γίνῃ ὁ σιδηρόδρομος θὰ προσδεύῃ πολὺ ἡ Σοφία. Καὶ φαίνεται λίαν πιθανὸν τὸ τοιοῦτον. Τὰ ἀνάκτορα εἶνε κτίριον

τῆς κλίνης εἰς τὴν θύραν καὶ ἐκ τῆς θύρας εἰς τὴν κλίνην. Ἐφαίνετο μὲν σύνινος, ἀλλ' ἡ φυσιογνωμία αὐτῆς ἀνεξωपुरότο, τὸ βλέμμα τῆς ἐφωτίζετο. Κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἔσσειε τὴν κεφαλὴν· τὰ χεῖλη τῆς ἐκινούντο, ἀλλ' οἱ λόγοι δὲν ἐξήρχοντο ἀκόμῃ ἐκ τοῦ λάρυγγός τῆς.

Αἰφνης ἀπώθησε τὰ ἐραπλώματα, ἐξήγαγε τοὺς πόδας ἐκτὸς τῆς κλίνης καὶ διολισθήσασα εὐρέθη ὀρθή, ἀπέναντι τοῦ κατόπτρου. Ἀόρατον μεδίωμα διήλθε διὰ τῶν χειλέων τῆς. Τὰ ἐνδύματά τῆς ἦσαν πλησίον αὐτῆς, ἐφόρεσε τὸν σταθόδεσμόν τῆς, τὸν αὐτὸν ὃν εἶχεν ἀφήσει ἐν τῇ θαλάμῳ πρὶν μεταβῆ ἵνα ριθῇ εἰς τὸν ποταμὸν, μετὰ ταῦτα ἐφόρεσεν ὑποχιτώνιον, ἔπειτα τὸ ἐτωκάριον.

Ἐξ ἐστιαίου ἀνελάμβανε τὰς ἀρχαίας αὐτῆς ἐξεις.

Ὁ Φιντέλ ἐποίησε περὶ αὐτῆς ἄλματα ὑλακτῶν.

— Βάβ, βάβ, βάβ!

Περιεστρέφετο περὶ τὰς γυμνὰς κνήμας τῆς, ὡς συνελάμβανε διὰ τῶν ὀδόντων τῆς, χωρὶς νὰ σφίγγῃ αὐτάς, τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν τῆς, τὰς πτέρνας, τὰ γαστροκνήμια τῆς. Αὕτη ἀπώθει ἐλαφρῶς αὐτὸν διὰ τῆς χειρὸς λέγουσα.

— Παῦσε, παῦσε λοιπόν! "Ω! τὸν κακόν!

Καθίσασα ἐπὶ τῆς ἀκρῆς τῆς κλίνης ἐφόρεσε τὰ περιπόδιά τῆς, ἀπερ προσέδεσεν ἐπὶ τῶν γονάτων διὰ τῶν περικνημίδων αὐτῆς, ἔπειτα ἐφόρεσεν τὰ πεδιλά τῆς.

Παρατηρήσασα τὸ ὄρολογίον τῆς καὶ ἰδούσα ὅτι ἔδεικνυν ὀκτώ καὶ τεσσαράκοντα λεπτά.

— Εἶναι ἐξώρας, ἐπιθύρισε.

Προῦχώρησε βήματά τινα καὶ ἔστη πρὸ τοῦ κομμωτηρίου, τοῦ ὁποίου τὸν καλυπτῆρα ἤγειρε· τὸ ὕδωρ εὐρίσκετο ἐντὸς τῆς ὑδρίας ἐτοιμον νὰ χυθῇ ἐντὸς τοῦ νυπτήρος. Μηχανικῶς ἤνοιξε τὸν πρῶτον σύρτην· τὰ πάντα ἦσαν ἐν τῇ τάξει ἐν ᾗ τὰ εἶχεν ἀφήσει· ἐν τινὶ κυτίῳ χρυσᾷ νομίσματα, ἐν ἑτέρῳ κοσμήματα. Λαβοῦσα δακτύλιον, τὸ τελευταῖον δῶρον τοῦ γηραιοῦ λοχαγοῦ, τὸ ὅποιο ὁ μονόλιθος ἀδάμας ἠκτινοβόλησεν εἰς τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου, ἐπέρασεν εἰς τὸν δακτύλόν τῆς.

Ὀμίλει χαμηλοφώνως, τόσοι χαμηλοφώνως, ὥστε τοῦτο ὁμοίαζε πρὸς ψιθυρισμὸν φύλλων δένδρων.

Ἐν τῷ ἑτέρῳ δωματίῳ ἦκον αὐτὴν περιερχομένην τὸν θάλαμον, ποδοκροτούσαν, κινούσαν τὰ ἐπιπλά. Εἰκοσάκις ὁ Ἰάκωβος Βαγιγιάν ἀπεπειράθη νὰ διανοίξῃ τὴν θύραν, ἵνα ἴδῃ. Ἀλλ' ὁ κ. Λέγενδρος δὲν ἀφῆκεν αὐτὸν νὰ κάμῃ τὴν ἀπερικοφίαν ταύτην. Τὸν ὀφθαλμὸν προσηλωμένον εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ κλειθροῦ ἔχον ὁ ἱατρὸς παρτίρει τὰς νήσεις τῆς νεανίδος. Εἶδεν αὐτὴν νικημένην, κτενίζουσαν τὴν μακρὰν κόμην τῆς, πλέκουσαν αὐτὴν καὶ περισκλούσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ καρφιδίων.

Τότε ἀνορθωθείς ἔκαμε νεῦρα εἰς τὸν Ἰάκωβον Βαγιγιάν καὶ ὑπάγε νὰ κρυβῇ εἰς τὴν γωνίαν τοῦ δωματίου.

(ἐκταλῶν)

λίαν ἀχάριτος ἐξωτερικοῦ καίτοι ἀπερρόφησε πολλά χρήματα ἢ κατασκευὴ ἢ μᾶλλον ἢ μετασκευὴ του, διότι ἦτο ἀρχαία θωμαϊτικὴ οἰκοδομὴ, ἡμιτελὴς ἀφεθείσα, καὶ ἦτο προωρισμένη διὰ διοικητήριον. Ἡ ἐσωτερικὴ αὐτοῦ ἐπίπλωσις ἐγένετο μετὰ πλειοτέρας φιλοκαλίας τῆς ἐξωτερικῆς του διασκευῆς. Ὅπωςδὴποτε ὅμως δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι μετὰ τινος ἀξιοπροσπείας ἐνδιαιτᾶται ὁ ἡγεμών.

Τὰ ἀνάκτορα κυκλοῦσι διάφοροι οἰκοδομαὶ ἀρκούντως κομψαί, ὡς τὸ μέγα ξενοδοχεῖον «Βουλγαρίαν»—ξενὸν κομψότατος καὶ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ἀξιοσύστατος—εἶνε μία τῶν μεγαλειτέρων οἰκοδομῶν τῆς Σοφίας· περαιτέρω τὰ ὑπουργεῖα τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν, ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς τὸ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Ἡγεμονικοῦ Γραφείου, ἡ Στρατιωτικὴ Λέσχη καὶ τοῦ πρῶην ὑπουργοῦ κ. Γρέκωφ ἡ οἰκία, τὸ ρωσικὸν προξενεῖον (ιδιόκτητον) τὸ ἀγγλικόν, καὶ εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς πόλεως ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Τσαριγράδσκα ἡ Κωνσταντινουπόλεως τὸ νεόδμητον αὐστριακὸν ἐλκύει ἀμέσως τοῦ ξένου τὴν προσοχὴν. Βεβαίως ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις δὲν ἐφρόντισεν ἔτι περὶ ἀνεγέρσεως προξενείου, καίτοι φρονούμεν ὅτι ἀφ' ἐνὸς τὰ ὑπερβολικὰ ἐνοίκια, ἀφ' ἐτέρου ἡ εὐθηνία τοῦ ὕλικου καὶ ἡ δωρεὰν παρὰ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως παροχὴ οἰκοπέδου ἦσαν τόσοι λόγοι δυνάμενοι νὰ τὴν προτρέψωσιν εἰς τοῦτο.

Τὴν πόλιν περιτοιχίζουσιν οἰκοδομαὶ χρησιμεύουσαι ὡς στρατώνες καὶ νοσοκομεῖα. Εἶνε ὅλαι πλινθόκτιστοι καὶ ἐπιτηδεύονται τὴν γερμανικὴν βαρεῖαν ἀρχιτεκτονικὴν. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης εἰς τὸ χωρίον Κνιάζεβο (τὸ ἐπὶ Τουρκίας Βαλῆ—Ἐφένδης) τῆς μόνης οὕτως εἰπεῖν ἐξοχῆς, εἰς ἡμίσεως χιλιομέτρου ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐγείρεται ὁ βελλίσκος στηθεὶς εἰς μνήμην τοῦ ἐλευθερωτοῦ αυτοκράτορος.

Αἱ οἰκαὶ τῆς Σοφίας εἶνε ὅλαι σχεδὸν μονόροφοι καὶ πλινθόκτιστοι, καὶ πλὴν τινῶν αἱ πλείσται ἄθλια κατασκευάσματα κατὰ ἀνώτεριάπλων καλυθῶν. Βαθμυδὸν ὅμως ἀντικαθιστῶσιν αὐτὰς ἀξιολογώτερα οἰκήματα καὶ δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι ὁσημέραι καταφανεστέρα γίνεται ἡ μεταβολή. Ἀλλὰ βλέπω ὅτι πολὺ παρατείνονται ἄς κρατήσω κατὰ τὴν προσεχῆ μου, ὅτε θὰ σᾶς εἴπω καὶ τινα περὶ ἐγχορίου βιομηχανίας.

Πρόσπερος

ΟΙ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΤΑΙ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μη Χάνεσαι»,

Δὲν εἶνε ἀληθὲς τὸ δημοσιεύμενον εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 538 φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας, ὅτι ἔχω οἰκίαν, ἥς ὁ ἀπόπατος χύνεται εἰς τὰς ὑπονόμους τῆς πόλεως· καὶ τὴν διάψυσίν μου ταύτην παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσητε, εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον τῆς ἀξιολόγου ὑμῶν ἐφημερίδος.

Ἀθῆναι τῇ 5 Αὐγούστου 1883.

Π. Σ. Κυριακός

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Πειραιεὶ ἐξηφανίσθησαν χθὲς ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπαστυνόμου καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἱατροῦ κ. Δαλεζίου 80 ὁλάδες πεπνῶν βεβλαμμένων τοῦ ὁπωροπώλου Ν. Σιδέρη. Ἐπίσης ἐξηφανίσθησαν 6 ὁκάδες ἰχθύων βεβλαμμένων τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἰχθυοπώλου Ἀνδρέου Ἰωάννου.

— Συνελήφθησαν χθὲς ὑπὸ τῆς Διμενικῆς ἀρχῆς ἐν Πει-

ραιεὶ 10 ἄλιεις ἀλιεύοντες κατὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Μουνυχίας καὶ τῆς Φρεατίδος διὰ δυναμίτιδος, ἐξαφανισθέντων καὶ τῶν παρ' αὐτῶν ἀλιευθέντων 60 ὁκάδων ἰχθύων.

— Οὐδεὶς προσεβλήθη χθὲς ἐξ εὐλογίας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Παρίσις, 17 Αὐγούστου. Εἰδήσεις ἐπίσημοι ἐκ Σαῖγγὼ βεβαιοῦσιν ὅτι οἱ Ἀναμίται ὑπέστησαν αἱματηρὰν ἦτταν, ἐν τοῖς περίξ τοῖς Νάμ-Δίτς, ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Βάδενς, φρουράρχου τῆς πόλεως ταύτης. Οἱ Ἀναμίται πολλοὺς ἀφῆκαν νεκροὺς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Παρίσις, αὐθιμερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον Γαλλικὴ ράντα (rente) 109,—. Τουρκικὸν δάνειον 10,77. Ἡ νοποιημένον αἶγυπτ. 360. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου 25,33.

Ἀλεξάνδρεια, αὐθιμερόν. Σήμερον διεδόθη ὅτι ἐπικεῖται ὑπουργικὴ κρίσις. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Ριᾶζ πασᾶς θέλει κλαθῆ ἵνα σχηματίσῃ τὸ νέον ὑπουργεῖον. Χθὲς ἀπεβίωσαν ἐκ χολέρας 6 μὲν ἐν Καίρῳ, 41 δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Κων(πο)λεις, αὐθιμερόν. Ἐξελέχθη χθὲς παμψηφεὶ πατριάρχης Ἱεροσολύμων ὁ ἐν Μόσχᾳ διαμένων Ἀρχιεπίσκοπος Θαδωρίαν Νικόδημος.

Βουκουρέστιον, αὐθιμερόν. Ὁ βασικεὺς Κάρολος ἀνεχώρησε χθὲς μεταβαίνων εἰς Βερολίον. Ἐπανακάμπτων εἰς Βουκουρέστιον θὰ διέλθῃ διὰ Βιέννης.

Εἰς τοὺς μὴ προπληρώνοντας

τὴν συνδρομὴν των εἰς τὴν **Συλλογὴν Μυθιστορημάτων Μη Χάνεσαι** διεκόπη ἡ ἀποστολή.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Λί τιμαὶ μεθ' ὅλας τὰς γενόμενας ἐφέτος σπουδαίας τελειοποιήσεις ἔμειναν αἱ αὐταί, οἷα καὶ πέρουσι, τούτέστιν

Εἰσατήρια λουτρῶν.....	λεπτά	40
» ἐνδυμάτων (ποδῆρος ἐσθῆς χειρόμακτρον.....	»	20
» ψυχολουσίων.....	» δραχ.	1.10

Τὰ μικρότερα τῶν 8 ἐτῶν παῖδια πληρώνουσι τὸ ἥμισυ, τούτέστι λεπτά 20 δι' ἑκάστον λουτρῶν, αἱ δὲ Κυραὶ, ἐπεὶ δὲ τὰ δωμάτια αὐτῶν θέλουσιν εἶναι ἐστρωμένα διὰ τῆς πάντοτε καθαροῦ καὶ στεγνοῦ, πληρόνουσι δι' ἑκάστον λουτρῶν λεπτά 5 ἐπὶ πλέον.

Τὰ λουτρά εἶναι ἀνοικτὰ ἀπὸ τῆς 5 π. μ. μέχρι τῆς 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 4 μ. μ. μέχρι τῆς 6 μ. μ.